

[Bramsnæs.]

Ulejlighed at se Stemmetallene efter, som de har været ved Landstingsvalgene sidste Gang og ved sidste Folketingsvalg, og tillige erindrer, hvad der er foregaaet siden den Tid, vil forstaa, at noget saadant ligger indenfor Mulighedernes Grænser. Det er ogsaa tænkeligt, at den Politik, der er ført, og som har haft til Konsekvens, at det konservative Bolværk i Landstinget smuldrer hen, vil have virket saa stærkt allerede ved det kommende Landstingsvalg, at der kan vindes et Mandat mere i den store jydsk Kreds, der vælger 15 Landstingsmænd. I saa Fald er det konservative Bolværk fuldstændig knust i Landstinget, saa har den konservative Gruppering færre Stemmer end den anden. Men lad os nu sige, at man kun naar til at gøre Stemmetallene lige, hvad der ligger indenfor meget snævre Sandsynlighedsgrænser, saa ved jeg ikke, med hvilken Tryghed de to konservative Partier her i Landstinget i Fremtiden vil gaa og føle sig som Bolværk. Jeg føler mig forvisset om, at den Modstand, der da kunde gøres imod en eventuel Folketingsvillie, vilde være ganske overordentlig svag, og jeg mener i det hele taget, at man ganske simpelt kan konstatere, at saaledes som Situationen ligger i Øjeblikket, er Landstingets Magt forbi; det drejer sig kun om et ganske kort Aaremaal, maaske kun om et halvt Aar, maaske kan man i en Valgperiode til bevare en Skinmagt, hvad jeg i øvrigt ikke en Gang tror. Det er Fremtidsudsigterne for det konservative Bolværk, som er bygget op her i Landstinget.

Under disse Forhold tror jeg, man gør klogest i at regne med, at Landstinget aldrig kan blive et Ting, der faar nogen Indflydelse paa Finansloven, saaledes som den kommer fra Folketinget, aldrig kan blive det, fordi Muligheden herfor kun er til Stede, saa længe man kan tænke sig, at der her er et stærkt konservativt Flertal, der gennem Finansloven og anden Lovgivning er i Stand til at ændre Folketingets Afgørelser. Men Flertallet her i Landstinget er bygget paa Sand, og det vil ikke vare længe, inden det viser sig, at det ikke kan holde Stand overfor de Partier, som antagelig inden lang Tid faar Flertal i Folketinget. Det kunde i øvrigt ogsaa ske, at Landstinget allerede til Efteraaret fik en saadan Sammensætning, at der blev et frisindet Flertal her imod det konservative Flertal i Folketinget. Ja, jeg misunder ikke det Ministerium, der skulde sidde paa en konservativ Gruppering i Folketinget, jeg

misunder det ikke den Situation, det da vilde komme i. Jeg tænker, det vilde benytte Situationen til at sige, at Forudsætningen for dets Overtagelse af Regeringen var bristet, at det altsaa vilde bruge den saaledes opstaaede Situation som et Paaskud til hurtigst muligt at forsvinde. Det maa Ministeriet naturligvis selv om, men saa vilde jo Landstinget for en Gangs Skyld faa en ejendommelig og interessant Opgave, den nemlig at hindre konservative politiske Udskejelser fra Folketingets Side. Jeg erkender, at jeg vilde gerne som Medlem af Landstinget have Lov til at deltage i en saadan Opgave, og Mulighederne herfor er, som jeg har nævnt, store ved det kommende Landstingsvalg.

I hvert Fald kan vi sikkert være enige om, at Landstinget ikke har nogen Mulighed for at bevare sin Stilling som en konservativ Faktor lige overfor Frisindet, overfor det politiske, økonomiske og sociale Frisind. Som politisk Institution maa Landstinget betragte sine Dage som i det allervæsentligste talte. Det er muligt, at Landstinget, efter at dets Dage som politisk Institution er talte, kan komme til, i sin nuværende Form eller i en anden, at udøve nogen teknisk Indflydelse paa Lovgivningen, det er muligt, det vil afhænge af Fremtiden, men som politisk Magtfaktor tror jeg, Landstinget maa forberede sig paa, at dets Indflydelse i dansk Forfatningsliv er forbi. Og saa vil det ogsaa være klart for alle, at det ikke er en Tilfældighed, at Finansloven kommer til Landstinget den 27. Marts og skal være vedtaget den 31., men det er en ganske naturlig Konsekvens af, at det er et Spørgsmaal, som kun formelt vedrører Landstinget, hvorledes Finansloven ser ud. Saa kan man maaske til den Tid ogsaa opgive Diskussionen om og sin eventuelle Forargelse over, at der lovgives paa Finansloven, for saa vil det formentlig til den Tid være noget, som det ikke er Landstingets Opgave at beskæftige sig med, men som Folketinget alene maa afgøre, om det vil lovgive paa Finansloven eller ej; Landstinget har da kun at tage det til Efterretning, ligesom det nu maa tage Finansloven som saadan til Efterretning. Hvad er i øvrigt Lovgivning paa Finansloven? Der er jo ikke saa forfærdelig mange Poster paa Finansloven, som ikke i Virkeligheden rummer en Slags Lovgivning.

Ja, jeg har gjort disse Bemærkninger ikke i og for sig for at knytte dem særlig til dette specielle Finanslovsforslag, men for at belyse de Udsigter, der er for Landstinget, som jo en Gang imellem synes at tro, at det